

о. Федір. Чарка — то одна крапля. Вона тобі горла всього не помочить.

— Може й справді так! — промовив о. Мойсей, радий, що знайшов сяку-таку причину.

Що Божого дня о. Мойсей зарікався пети й курити. Але що Божого дня було знайде якусь причину, щоб розрішити ніби в останній раз. А потім знов давав собі зарок, і знов знаходився той капостний, останній раз. І тепер — очі його повеселішали. Він узяв чарку, підняв її до світла, подививсь на неї любо, як мати на свою дитину, й тихенько почав цідити в рот, помалу задираючи голову. Довго держав він чарку коло рота, вьсмоктував останню крапельку й, одірвавши чарку, почав утигувати в рот сипі свої губи.

— Яке-ж то добро, отя горілка! — промовив тихо о. Мойсей. — І той розумний був, хто її вгадав!

Він схопився з місця й хотів налити другу чарку.

О. Федір миттю підняв графин у гору.

— Е, о. Мойсей, вибачай на сей раз! Просив я тебе, а тепер попроси ти мене! Ха, ха, ха!

О. Мойсей силую взяв пляшку й винив другу чарку.

Перегода о. Федір закурив сигарку. Перший свіжий димок дуже залоскотав у носі в гостя.

— Не кури, будь ласка! — просив о. Мойсей. Ти-ж знаєш, що доктор не дозволяє мені й курити. Не дражни мене!

— Одчепиєш ти з своїм доктором! Як його слухати, то й з голоду вмерти треба.

— Стільки раз я зарікався не курити! — каже о.